

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2370/2529

นางเชื่อน รวมพร้อมโจทก์ วัดโพธิ์พระในผู้ร้องสอด พระภิกษุผ่อน รวมพร้อมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1623

ย่อ / หลักกฎหมาย

เงินประมาณ 7 แสนบาท และที่ดิน 5 โฉนด เป็นทรัพย์สินของพระภิกษุ ช. เจ้ามรดกได้มาในระหว่างที่อยู่ในสมณเพศ โจทก์อ้างว่าพระภิกษุ ช.ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์มรดกให้แก่โจทก์ วัดผู้ร้องสอดต่อสู่ว่าพินัยกรรมนั้นปลอมขึ้นภายหลังพระภิกษุ ช.มรณภาพแล้ว เป็นหน้าที่ของโจทก์ผู้กล่าวอ้างจะต้องนำสืบว่าพินัยกรรมที่อ้างนั้นไม่ปลอม ทรัพย์พิพาทพระภิกษุ ช. ได้มาในระหว่างอยู่ในสมณเพศแล้วถึงแก่กรรมและไม่ได้ทำพินัยกรรมยกให้ผู้ใด จึงตกได้แก่วัดผู้ร้องสอด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1623

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าพระภิกษุชิน รวมพร้อม วัดโพธิ์พระใน ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินทั้งหมดให้โจทก์ และนายแสวง รวมพร้อม เมื่อพระภิกษุชินมรณภาพมีทรัพย์สินที่ดินมีโฉนดจำนวน ๕ แปลง เงินสด พระพุทธรูป และของเก่าเป็นมรดกตกได้แก่โจทก์ตามพินัยกรรม เฉพาะเงินสดฝากไว้ที่ธนาคาร จำเลยเป็นผู้เก็บโฉนดและหลักฐานการฝากเงินไว้ ไม่ยอมส่งมอบให้โจทก์ ขอศาลบังคับให้จำเลยส่งมอบโฉนดที่ดินและหลักฐานการฝากเงินแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ วัดโพธิ์พระใน ยื่นคำร้องสอดว่า พระภิกษุชิน รวมพร้อม จำพรรษาอยู่ที่วัดผู้ร้องสอดตลอดมาจนมรณภาพที่ดินทั้ง ๕ โฉนด และเงินฝากในธนาคารเป็นของพระภิกษุชินที่ได้มาในระหว่างที่อยู่ในสมณเพศมิได้ทำพินัยกรรมยกให้ผู้ใด จึงตกเป็นของผู้ร้องสอด พินัยกรรมที่โจทก์อ้างนั้นโจทก์กับพวกทำปลอมขึ้นภายหลังที่พระภิกษุชินมรณภาพแล้ว ขอให้ยกฟ้อง และให้จำเลยมอบโฉนดที่ดินทั้ง ๕ ฉบับ และสมุดฝากเงินธนาคารให้ผู้ร้องสอด ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ให้ผู้ร้องสอดรับโฉนดทั้งห้าแปลงและสมุดเงินฝากธนาคารไปจากศาลได้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงฟังได้ว่า พระภิกษุชิน รวมพร้อม อุปสมบทตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๑ แล้วจำพรรษาอยู่ที่วัดผู้ร้องสอดตลอดมาจนมรณภาพที่วัดนี้เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๓ เงินประมาณ ๗ แสนบาท และที่ดิน ๕ โฉนดตามที่โจทก์ฟ้องเป็นทรัพย์สินของพระภิกษุชินได้มาในระหว่างที่อยู่ในสมณเพศ ที่โจทก์ฎีกาว่าที่ศาลชั้นต้นกำหนดให้โจทก์เป็นฝ่ายนำสืบก่อน เป็นการไม่ชอบนั้น คดีนี้โจทก์อ้างว่า พระภิกษุชินได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์มรดกให้แก่โจทก์ ผู้ร้องสอดต่อสู่ว่าพินัยกรรมนั้นปลอมขึ้นภายหลังพระภิกษุชินมรณภาพแล้ว เช่นนี้เป็นหน้าที่ของโจทก์ผู้กล่าวอ้างจะต้องนำสืบให้ได้ความว่า พินัยกรรมที่อ้างนั้นไม่ปลอม ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๑/๒๕๐๓ ระหว่างนางน้อม วิจิตสรสาตร์ โจทก์ นายจง วิจิตสรสาตร์ จำเลย ศาลฎีกาวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงโดยฟังว่า พินัยกรรมที่โจทก์อ้างเป็นพินัยกรรมปลอมและวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายต่อไปว่า ดังนี้จึงฟังว่าทรัพย์พิพาทพระภิกษุชินได้มาระหว่างอยู่ในสมณเพศแล้วถึงแก่กรรมและไม่ได้ทำพินัยกรรมยกให้ผู้ใด ทรัพย์พิพาทจึงตกได้แก่วัดผู้ร้องสอดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๒๓ โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องเรียกร้องเอาจากจำเลยหรือผู้ร้องสอดได้ พิพากษายืน.

ชวลิต นราลัย · เสนอ ศรีนิยม · ไกร บุญญะกิติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2370/2529>